

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:18	16:18	16:21
יציאה:	17:10	17:09	17:12
ר"ת:	17:40	17:40	17:45

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:00

פרשת וישלח

עלון מס': 437

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

למי מבטח שמזונותיו מצויים לו בכבוד כל ימיו

בספר החנוך (ס' תל') שחבר אהד מגדולי הראשונים כתב: "כך מקבלני מרבתי שכל הזוהר בברכת המזון, מזונותיו מצויים לו בכבוד כל ימיו". והביא את דבריו במלשנה ברורה (ס' קפ"ה). כמה זמן ביום אתם משקיעים בהשתדלות אחר פרנסתכם? כנראה למעלה משעה. האם לא שנה לכם להשקיע חמש דקות, לאחר הסעודה, כדי לבדוק ברכת המזון ובכונה מלאה? במקום העבודה שלכם בעל הבית הבטיח שבתמורה לעבודתכם תקבלו שכר. פעמים שהוא מקום הבטחתו, ופעמים שלא, ועדין אתם עובדים שעות רבות על סמך הבטחתו. בברכת המזון בכונה יש לכם הבטחה מהבורא יתברך שהבטחתו מתקיימת לנצח. אלא שהיצר הרע גורם לנו להרגיש: "מה כבר יעזור לי לברך בכונה?" ואם מייד בסיום ברכת המזון היינו מקבלים מן השמים כסף מזמן, ודאי שהיינו משתדלים יותר באמירת הברכה בכונה. בנוסף לכך ישנה הרגשה שדווקא בזמן ברכת המזון אנחנו ממהרים או מסיחים דעתנו מהכונה הרצויה.

כבוד האשה = פרנסה
בגמרא (בבא מציעא נ"ט) אמר רבי חלבוי: "לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין הברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו" שגאמר "ולאברם היטיב בעבורה". ממשיכה הגמרא ואומרת שכל הנה מלמד רבא לבני מחוץ שנהיו עשירים, תיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים.

בנייני ראיתי אנשים רבים שעובדים לפרנסתם בעבודה מכבדת, ואין להם ברכה בממונם. כל הזמן הם במינס גדול בבנק, ובקשי מסימים את החדש. לאחר ברור קצר גליתי שבמקום שתיקרו את נשותיהם כדי שהקב"ה ייקר אותם, הם מבזים אותן בצעקות או בהתעלמות מרצונותיהן. מחמאות הם נתנו רק בזמן השדוכים, ומתנות הן דבר שאינו מכר אצלם. פתחתי בפניהם גמרא זו והסברתי להם שהבורא יתברך מנהיג את עולמו במוחצא פנימה: אדם שמזלזל בכבוד אשתו שתלויה בו, הקב"ה מזלזל בו שהוא תלוי בו. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

אם לא עבדת החדש, מהיכן תתפרנס?
סגלת ברכת המזון היא לא רק באמירת הברכה בכונה אלא האמונה שמכניסה בנו ברכה נפלאה זו. כשאנחנו אומרים: "האל הן אותנו ואת העולם פלו בטובו" ומתבוננים במלים אלו, מיד מבינים אנחנו שהוא המפרנס הבלעדי. ואפילו אם לא עבדנו החדש, עדין: "האל הן אותנו". וכן אדם שאינו מוצא עבודה, וכשיש חובות גדולים או כל אדם שנמצא במצוקה כלכלית יכון ב"האל הן אותנו" ויבין שהפתרון שלו אך ורק בידי השם.

איך קונים דירה?
בנוסף לכך ישנה סגלה לקניית דירה בארץ הקודש, והיא לכוון בברכת "נודה לך השם אלוקינו על

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

בשעה טובה יצא לאור הספר המוכר

שער הבטחון המכאיר

עם פרושו של הרב יגאל כהן שליט"א

תוכניו כולל 15 יחידות במחיר של 100 ש"ח ומתאים לחברים (מחיר יחידה 15 ש"ח בלבד)

ניתן לתרום ואנחנו נחלק

לפרטים 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה רפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

נא לשמור על קדושת הגליון

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מאור פנים

כתב מרן בספר ענף עץ אבות: והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. בספר ראשית חכמה (שער היראה פרק יב) הביא מדברי רז"ל, בשעת פטירתו של האדם, שואל אותו מלאך המות, כלום עסקת בתורה ובגמילות חסדים, המלכת את קונך שחרית וערבית, המלכת את חבריך בנחת רוח. רבי ישראל סלנטר היה מזהיר ואומר: הנה יש אשר אדם מרוב חרדתו הגדולה מיום הדין בעשייתו, פניו זועפות כל היום, וכמעט לבו בל עמו, וע"י כך הוא נכשל ביחסו עם הבריות, מבלי לקבלם בסבר פנים יפות, ולהתנהג עמהם בכבוד הראוי, וצ"ל לזה דוגמא אחת, פעם בערב יוה"כ"פ בלכתו של רבי ישראל סלנטר אל ביה"כ"נ לתפלת ערבית, פגש בת"ח אחד מגדולי היראים אשר פחד ה' והדר גאונו וחרדת הדין של היום הקדוש היו ניכרים על פניו, ודמעו על לחייו, רבי ישראל פנה אליו באיזו שאלה נחוצה, מגודל חרדתו ועצבונו לא השיב מאומה, הפטיר רבי ישראל ואמר, כאשר עברתי מעל פני האיש, חשבתי בלבי, מה אני אשם כי אתה ירא ומפחד מיום הדין, ומה זה נוגע אלי, הלא מדרכי ההטבה עם הבריות, וגמילות חסדים, חייב אתה להשיבני בנחת רוח ובסבר פנים יפות. [ספר אור ישראל נתיבות אור עמ' קט].

שאלה: האם מותר לרוחוץ כלים במים חמים בשבת שהוחמו ע"י הבוילר בערב שבת? תשובה: אם עדיין יש בודוד מים חמים בחום של 45 מעלות יש להימנע מלפתוח את המים החמים אפילו שפותחים מקצת אבל אם כבר נגמרו כל המים הרתוחים שבדוד, מותר לשטוף כלים אע"פ שיש מים פושרים (וכל אחד צריך לדעת בביתו כמה זמן דלק הדוד וכמה השתמשו ולשער אם נשארו מים בחום של 45 מעלות).

שאלה: אני זורע תפוחי אדמה ועגבניות בגינה, ורציתי לדעת כמה צריך להרחיק אחד מהשני כדי שלא יהיה כלאיים?

תשובה: יש בכלאיים הרבה פרטי דינים מכל מקום מי שזורע בגינתו כמה מיני זרעים ירחיק בין מין למין לפחות טפח וחצי (14 ס"מ) וכן ידאג שהעלים של כל סוג לא יתחברו ויראו מעורבים אחד בשני, וזרעים שמתפשטים כגון דלעת וכדומה צריך להרחיקם הרבה יותר כדי שיגדלו העלים לא התערבבו אחד בשני (עיין מרן יור"ד ס' רצ"ז סעיף מ).

שאלה: קניתי מטריה חדשה ויקרה ואני מאוד שמח בה האם אני צריך לברך עליה שהחיינו? תשובה: מנהגנו שאין מברכים על כלים חדשים שהחיינו רק על בגדים ופירות חדשים (חזו"ע ברכות).

שאלה: בחורף אני לפעמים אוכל דייסה שעשויה מקוקר, רציתי לדעת מה אני צריך לברך ברכה ראשונה ואחרונה?

תשובה: כל דייסה שעשויה מחמשת מיני דגן אם היא סמיכה שאוכל אותה עם כפית (שזה רוב הדייסות) מברך עליה תחילה בורא מיני מזונות ולבסוף אם אכל כזית בשבע דקות מברך על המחיה, אבל אם הדייסה דלילה כמו מים, ברכתו תחילה שהכל ולבסוף אם שתה רביעית בבת אחת מברך נפשות, (ויש להוסיף שאם הקוואקר נשאר בשלמותו ברכתו אדמה).

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד שאול עיין את דוד

ומאותה העת שנאמר המשפט (שמואל א יח, ז) "הֲכָה שְׂאוּל בְּאַלְפֵיו, וְדָוִד בְּרִבְבֵיתוֹ", נכנסה בליבו של שאול עוניות כלפי דוד, והיה חושב עליו מחשבות רעות כיצד להורגו, וכאן חשוב לציין, שהעוינות לא נבעה מחמת שהיו בשאול המלך מידות רעות (חלילה), אלא היה זה מן השמיים, שנכנסה בשאול רוח רעה לרדוף את דוד, מפני שרצון ה' היה, שבטרם יעלה דוד המלך למלכות, יהיה עליו לנדוד ממקום למקום, נודדים אלו היו על מנת לתקן את חטאו של אדם הראשון, אך כל נקדים את המאורח. ההוכחה לכך שקנאתו של שאול היתה מן השמיים, שלא מצינו מעולם שנענש על כך שהיה עוין את דוד, ואף לאחר מותו נותרו עצמותיו בשלימותן, ללמדנו שלא היתה זו קנאה טבעית לדוד, כי אם היתה זו קנאה טבעית הנובעת ממיידות רעות, היה נענש על כך, ואף עצמותיו היו נרקבות באדמה, וכפי שאמר שלמה המלך (משלי יד, ל) "וּרְקַב עֲצָמוֹת קִנְאָה", דהיינו, שכל המקנא, עצמותיו נרקבות בקבר.

מלאכי הפחד מגינים על כבודו של שאול המלך

וכהוכחה לכך מספרת הגמרא (יומא כב ע"א), שרב נחמן, שהיה אחד מאמוראי בבל, לא דיבר בכבוד הראוי על שאול המלך, ובלילה הבעיתו אותו בחלומו מלאכי פחד, כדי שירגיש קצת מאותה רוח רעה שהיתה חופפת על שאול המלך, וכשקם למחרת בבוקר, התנצל על שדיבר כנגד שאול המלך, ואמר 'נעניתי לכם, עצמות שאול בן קיש', שפירושו, דיברתי נגדכם יותר מן הראוי, והזכיר לשון של 'עצמות שאול', משום שעצמותיו של שאול הם ההוכחה שלא קינא בדוד קנאה טבעית, שאם היה מקנא בו היו עצמותיו נרקבות, וכל מה שרדף שאול אחרי דוד היה זה בגזרת השמיים, ולמרות התנצלותו של רב נחמן, המשיכו להבעיתו מלאכי הפחד, ואז הבין רב נחמן שכנראה לא ביקש סליחה בצורה הראויה, ולכן שב ואמר 'נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש מלך ישראל, ורק לאחר שהוסיף לשמו של שאול את התואר 'מלך ישראל', פסקו מלאכי הפחד להבעיתו.

ואפשר להוסיף, שרואים ממעשה זה שמן השמיים תבעו את כבודו של שאול המלך, שיש לכבדו בתואר 'מלך', ולכן כשאמרו הנשים (שמואל א יח, ז) "הֲכָה שְׂאוּל בְּאַלְפֵיו, וְדָוִד בְּרִבְבֵיתוֹ", חרה לשאול שלא הצמידו

לשמו תואר 'מלך', ובוודאי שהסכימו עימו מן השמיים, שהרי רב נחמן שחי שנים רבות לאחר מותו של שאול, לא עזבו אותו מלאכי הפחד, עד שהוסיף בהתנצלותו את התואר 'מלך ישראל' לצד שמו של שאול.

להזמנת כל ספרי הרב אליהו עמר, כנסו לאתר "אופקים בוקס" או למוקד המכירות 055-67-25-138

יש לכם שמחה במשפחה? בית. חתונה. בר מצוה.
ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"המסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי: 054-8502066

שותכים! ממשיתים בבניה
ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!
ניתן להנציח להצלחת/לרפואת/לע"כ

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

בשבת והלל ליה יחדיו כשיש או להדין כי יא לא חסדי

שטיטל
הרב יגאל כהן

קריקט מוסתף אהבה וחסד
שבת, וצבת ה חסד חלום

דוד חתם ב"ב 09-8000770
א"ד חלום 054-8502066
בית המדרש המבואר

הגעת ליעד

מה היעד? עבור מה הגענו לעולם הזה? האם האדם הגיע לעולם עבור קיום המצוות? תפילין, שבת, ציצית, כשרויות מהודרות וכו'...? האם זוהי התכלית?
הרב אייל עמרמי שליט"א אומר בשם הפוסק חיים "עיקר עסק האדם בעולם זה אמונה" – עסק האדם בעולם הזה, הדבר הכי חשוב שצריך לעבוד עליו – זו האמונה.

השורש זה האמונה. בחיצוניות-בלבוש, בכשרות, בקיום המצוות כלפי חוץ כולנו יכולים להראות בעולמה של תורה – אך מה עם השורשים? איך נעז לבוא לפני בורא עולם רק עם ענפים ובלי השורשים? מהם השורשים? האמונה. הלב פנימה – האם אנחנו מקפידים על מישור אחר? האם בליבנו פנימה ישנו כעס על המציאות שלנו או על אדם אחר? אם כן – זהו חוסר באמונה בבורא עולם. לא באנו לעולם רק בשביל תורה, צדקה ומצוות – הם לא העיקר, הם המקדשים אותנו בכדי שנוכל להאמין בבורא עולם. אז מה היעד? שנאמין שכל מה שקורה זה השם עושה והכל לטובה. האמונה היא, קודם כל- שהכול מאת השם, ולאחר מכן- שהכול לטובה.

רבי חיים מוולוז'ין אומר ב'נפש החיים' שאדם שנאמין בשלמות מסיר מעליו את כל הדינים, שום עונש לא יכול לחול עליו.
כיצד מגיעים לאמונה? "אודיע אמונתך בפי", "האמנתי כי אדבר" – מדברים אמונה. בדברים קטנים שקורים ביומיום. אבד צ'ק לעובד שלך.. ארוסתך ביטלה את החתונה ברגע האחרון – השם עשה את זה! לא כועסים, מקבלים, מדברים עם עצמנו ומחזקים את הנקודה שהכול מאת השם, הוא עושה והכול לטובה.

בקרוב כשיבוא המשיח בע"ה הכול יהיה טוב – אך לא תהיה לנו יכולת להוכיח לקב"ה שאנחנו אוהבים אותו. איך נראה להשם שאנחנו אוהבים אותו בימות המשיח? שהרי אז יהיה ברור לכולם שהקב"ה מנהל את העולם.. אבל עכשיו, רק בזמן הזה, יש לנו את הזכות והיכולת להוכיח להשם יתברך שאנחנו אוהבים אותו – שאנחנו מאמינים בו - בדברים הפשוטים, היומיומיים, שלא מסתדרים בדיוק כמו שרצינו – שם יש לנו את הזכות לומר לבורא עולם שנאמנו יודעים שזה הוא, לזהות אותו בתוך כל ההסתרה, ועל ידי זה לראות לנו את אהבתנו אליו!

איך מזהים נגר? יש לו עיפרון על האוזן, איך מזהים רופא? חלוק לבן.. עו"ד? חליפה שחורה ותיק.. איך מזהים בן אדם מאמין? חיוך. שמחה. אומר המהר"ל: "הנאמנין בקב"ה – שמחה תמידית על פניו". נאמר "על פניו" – לא רק בלב! לא מספיק שנגיד "כן, אני שמחה בלב..". עם פרוץ חמוץ. אלא צריך לראות את השמחה על פניו, כל הזמן. כך נראה מאמין. "הביאני שחרך חזרתי נגילה ונשמחה בו" – בחזרים של הקב"ה, בפנים, בחיים האמיתיים עם השם יתברך יש רק גיל ושמחה. מי שלא שמח – אמר הרב עמרמי שליט"א, הוא אינו מאמין בהשם.

ואיך מאמינים את עצמנו באמונה הזו? להגיד כל הזמן שהשם עושה. אמונה – זה אמון. כל מה שקורה זה מאת השם, לאמן את עצמנו לתת אמון בהשם יתברך שהכול זה ממנו – לטובה.

ברגע שאדם שמח – אין בו קפידה על אף אחד, הלב נקי כלפי כל העולם כי הוא יודע שהשם הוא המנהל של הכול. זה שלמות הביטחון, שהלב נקי כלפי כל אדם ושמח. כל מה שקורה לנו בחיים, גם דברים קטנים, נאמן את עצמנו לומר שהכול זה השם. ולאט לאט נתרגל את הלשון לומר את זה גם בדברים הכבדים יותר..

פספסת את האוטובוס, זה מאת השם, נרטבתי בגשם – אומר "וואי איך השם רוצה שארטב בגשם".." איך השם רצה שהאגרטרל ייפול וישבר", "השם החליט שאהיה ערה כל הלילה מהילדה שבכתה.." – כל סיטואציה פשוטה יומיומית, צריך לקשר לקב"ה כדיבור ובמחשבה וכך נהיה מאמינים.

הרב עמרמי שליט"א אמר שברגע שכל הרבנים ידעו שצריך לעבוד בדור שלנו הכי חזק על האמונה, ובדיוק כמו שמשקיעים ומלמדים סוגיות בגמרא, כך ילמדו ביטחון ואמונה בהשם יתברך בכל הישיבות והכוללים - ליצר הרע לא יהיה יותר מה לעשות.

שבת מבורכת!

שמינית שבשמינית

איתא (בסוטה ה.) תלמיד חכם צריך שיהיה בו אחד משמונה בשמינית, פירשו המפרשים, הפרשה השמינית בתורה היא פרשת "וישלח", והפסוק השמיני שבה, קטונתי מכל החסדים ומכל האמת, כלומר שעל החכם להמעיט עצמו, ואז יקויים בו, מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון. ובענין מדת הענוה, איתא בברכות (ו:): כל הקובע מקום לתפלתו אלהי אברהם בעזרו, וכשמת אומרים עליו, הי חסיד הי עניו מתלמידיו של אברהם אבינו. לכאורה מה ענין ענוה למי שקובע מקום לתפלתו, אלא בנוהג שבעולם אדם שאין לו ענוה מסתמא לא יבצר שיהיה איוה פעם נפגע מן הגבאי שלא נתן לו עליה מכובדת, או ממי שהוא שהקדימו וישב במקומו והוצרך לחפש מקום אחר, ויקפיד על כך, מה הוא עושה? לוקח את טליתו והולך לבית הכנסת אחר. וגם שם לא יארכו לו הימים, ושוב יהיה נפגע מהשמש או מהגבאי וכיוצא בזה. ושוב יוצא לבהכ"נ אחר. באופן שאין לו מקום קבוע לתפלתו. אולם כאשר הוא עניו, הוא מוחל על כבודו, ואינו מקפיד, ולעולם הוא קובע מקום לתפלתו. ומים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, ונשאר כל ימיו במקום אחד. ע"ש. יש לומר עליו הי חסיד "הי עניו" וכו'. (הגרצ"פ פרנק הובא בספר תולדות זאב דף ע"א מהספר).

מעשה ברבי יהונתן אייבשיץ, שאחר שנבחר לרבה של קהלת אלטונה והמחוז, ויך למסעות להגיע למחנה קדשו, ויקר מקרהו שהגיע בערב יום הכפורים לעיירה אחת הסמוכה לק"ק אלטונה, והחליט לשבות שם ביום הכפורים. בערב יום הכפורים לקח את המחזור בידו והלך לבית הכנסת של העיירה, להתפלל מנחה, ונודמן לו שעמד בתפלה אצל ישיש אחד שהיה מתפלל קצת בקול רם, וכשהגיע בסוף התפלה "על חטא" היה מתרגם כל פיסקא בלשון גרמנית, ואומר הכל בבכיות ובדמעות שלישי. ולבסוף הגיע ל"אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי, עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי, הרי אני לפניך ככלי מלא בושח וכלימה", ואז געה בבכיה, והוריד כנחל דמעה. רבינו יהונתן התרגש מהתפלה הזאת שנאמרה בהתרגשות רבה. כשסיים את תפלת המנחה, שאל השמש את רבינו יהונתן איפה רצונו לשבת בבית הכנסת ביום הכפורים, השיב לו, בבקשה להושיבני על ידי הזקן הישיש הזה, שאולי אבנה גם אנכי ממנו להתפלל בהתרגשות. כך היה בתפלת ערבית ושחרית של יום הכפורים, בדמעות שלישי ובהתלהבות והתרגשות רבה. בעת קריאת התורה שחרית, העלה הגבאי של בית הכנסת ארבעה אנשים, וגש לזקן הישיש הזה להזמין לעליית חמישי, הלה נעלב מאד שלא נתן לו עליית שלישי או רביעי, שהן עליית מכובדות יותר, עמד על רגליו והסתכל בגבאי, ומדד אותו בעיניו, מכף רגלו ועד קדקדו, ופתח פיו עליו לאמר: הדיוט וטיפש, לפלוני נתת עליית "שלישי", ולאמוני עליית "רביעי", ואלו לא הגיעו לקרסולי בחכמה ובמנין, ולי אתה נותן עליית "חמישי", מי שמך לגבאי עלינו, הכבד ושב בביתך, וכהנה צווחות צווח על הגבאי.

רבינו יהונתן השתומם למראה עיניו ולמשמע אזניו, האם זהו שאמר עתה, "עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי והרי אני לפניך ככלי מלא בושח וכלימה". הגבאי הזמין איש אחר לעליית חמישי, והמשיכו את קריאת התורה, כשסיימו את תפלת מוסף, הוכרז על הפסקה בין מוסף למנחה. ורבינו יהונתן ניצל את ההזדמנות של ההפסקה, ופנה בתמיה לישיש היושב בצדו, מדוע החרדת עלינו את החרדה הזאת, ופערת פיה על הגבאי, ואייש איפה פיה האומר "הריני לפניך ככלי מלא בושח וכלימה"? אמנם רבים אומרים כן, ללא שימת לב על מה שמוציאים בפיהם ומבטאים בלשונם, אבל אתה שתרגמת כל קטע מן התפלה בגרמנית, ובהתרגשות רבה, ובדמעות שלישי, עליך לא שייך לומר כן? ויען אותו הישיש לאמר: תמינהי על שאלת כבודו, הלא כשדיברתי בתפלה, עם הקדוש ברוך הוא דיברתי, שכן הנוסח מתחיל: אלהי! עד שלא נוצרתי איני כדאי וכו', ובעומדי לפני השם יתברך מלך מלכי המלכים, מה אני ומה חיי, ולפני הקדוש ברוך הוא עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי, והריני ככלי מלא בושח וכלימה, לא כן לפני הגבאי ההדיוט הזה שלא הגיע לקרסולי בחכמה ובמנין, שלא היה לו לתת לי רק עליית חמישי.

ואז אמר רבינו יהונתן, עתה הבנתי מה שאמרת חז"ל (בחולין פט.) גדול מה שנאמר במשה רבינו יותר ממה שנאמר באברהם אבינו, שאברהם אמר "ואנכי עפר ואפר", אבל יש בו ממש על כל פנים, ואילו משה רבינו אמר, "ונחמוני מה", דהוי כי חירגא דיומא. שאין בו ממש, (פירוש חירגא דיומא, כשיש ארובה באמצע החרד, והשמש זורחת דרך הארובה, נראה בבית כעין עמוד שרוחשים שם כפסולת הנסרים, ואך כשבאים למשש אותם בידיים, נוכחים שאין בהם ממש כלל. ועי' יומא כ: ונדרים ה:). ולכאורה מה ההבדל בין עפר ואפר לחירגא דיומא, שניהם אינם שוים כלום, אלא ההבדל הוא, שאברהם אבינו דיבר אז לפני הקדוש ברוך הוא, ובודאי שלפניו כל העולם אינו אלא עפר ואפר, אבל משה רבינו אמר לצאן מרעיתו ותלמידיו, "ונחמוני מה", שהשפיל עצמו לפני תלמידיו, זוהי רבותא יותר. (לא שחלילה אצל אברהם היה כמו שנהג הזקן הישיש הזה, אלא "מה שנאמר" במקרא, הנה נא הואלתי לדבר אל ה', היה לפני הקדוש ברוך הוא, ואילו משה רבינו היה עונה כן למתולוננים אשר היו תלמידיו) (מאור ישראל דרושים).

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

התפלה שהפכה מועדון לבית מדרש

בפרשת השבוע מוזכר הפגישה בין שני אחים, מצד אחד אחים תאומים, ומאידך שני קוטבים, פגישה שהתורה מרחיבה בה, והתורה היא מלשון הוראה, להורות לנו דרך חיים, נעקב אבינו לפני הפגישה עם עשוי הרשע מתכונן בשלשה דרכים, דורון תפלה ומלחמה, כמדמני שפך בדיוק אנחנו בעבודת ה' צריכים שלשה דברים, דורון כפךכול

לתת מתנה לקבל קבלה טובה, תפלה – להתפלל לה' שהכל יהיה לטובה וישנוכל לצצח את היצר הרע שאין אפשרות לנצחו לולי הקדוש ברוך הוא עוזרו, ומלחמה דהינו לדעת שהמלחמה היא עקבית, ובמלחמה צריך תחבולות כדי לנצח.

ונביא כאן מעשה מדהים על פת התפלה, שבנושא זה רבו המעשים, אבל זה מארבעה דברים הצריכים חזוק תמיד.

קבלן חרדי מצליח הגיע לאחד מגדולי ישראל בפיו שאלה, הוא זכה

המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

היה קשה וקטקטורפלי, הם היו טנק אֶחָד מול עשרות טנקים מצריים, ואז המפקד צועק בקשר אנחנו אבודים... מישהו יודע איזו תפלה שהדתיים אומרים???

ואחד מן החילים אמר שהוא מכיר דבר אחד, שכל פעם שהוא היה בא לסבא שלו שהיה דתי, היה מביא לו ספרייה ואומר לו תבחר ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו. המפקד מייד אמר להקניס טיל לקנה, ואז אמר פלם בידך אחרי החיל, וברכו בשם ומלכות ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו, וירו, והלא יאמן קרה הטיל פגע בטנק מצרי, וכך עשו עוד ברכה ועוד ריזה, ממשי היה מהפך ונצחון, מבהיל, אפלו בכח ברכה לבטלה שזה אסור חמור שנעשה מתמימות לנצח אויב אכזר. [רק זה נורא באיזה מצב הצבא נמצא שפקשי יודעים יהדות, אנחנו צריכים להתפלל שה' ישפיע רוח טהרה בצבא ובאחינו התועים, ושכל החילים יהיו בריאים ושלמים ויחזרו לחיים טובים ולשלום, וכשם שעשה עמנו נסים ונפלאות יעשה עמנו היום אכ"ר].

יהי רצון שזנקה לעבד אותו באהבה וביקרה.
שבת שלום ומבשר!

במרכז לבנות כמה מבנים בצפון הארץ, וגלה שאחד המבנים הוא בנית מועדון רח"ל, ושאלתו בפיו האם לבטל את העסקה ולהפסיד כסף נכבד כי הוא אמור לבנות מקום של פריצות רח"ל מה עליו לעשות.

אמר לו הרב, תבנה הכל כרגיל, אבל אתה תתפלל ותאמר ותחשב שאתה בונה בית מדרש, האדריכל ועוד יחשבו שזה מועדון, אבל אתה בשלך, חושב שאתה בונה בית מדרש וכך תתפלל לבוורא עולם.

כשסיימו לבנות, באו אנשי המקום של המועדון, וראו את השטח והחילטי לבטל את העסקה, כיון שזה מקום פחות מושך וכו' טענות מסוג כזה.

עזבו את המקום, וישירבה מסימת קנתה את המקום, והיכן שהיה צריך להיות מועדון נהיה בית מדרש, נגד כל ההגיון וכל הספויים, והסבה לכך הוא, בכח התפלה והרצון העמוק הפנימי שהיה פאן מקום תורה ויראה, כך נהיה.

ברכת שהכל נצחה טנקים מצריים

ועוד מעשה ששמעתי, שהיה יהודי באחד מן המלחמות כנגד מצרים, והמצב

המסעדה
בית המדרש "יביע אומר" מרכז שותפות
רח"ל 120 סניף מרכזי ומרכזי

**יש אזכרה
לאחד מיקירכם?**

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
תהיו שותפים להאכל למעלה מסאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

**הוצאה להיזות שותקי
באחזקת תורה של
למעלה מ- 150 אמריקים?**

בית המדרש "יביע אומר" בבני ברק
מוציא לכם שותפות
גם באחזקת תורה
וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש
אתה יכול!
לפרטים חייגו:
03-8000770

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"קול ששון וקול שמחה, קול התן וקול בלה" (ירמיה ל"ג, י"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים!
נשאלתי מאת בחור שאל ה' מתקרב, והיצר הרע לו הוא אורב שזכה לשיבה להיכנס, וכבר חמש שנים הוא גורס, ולומד תורה בעמל, והיצר ממנו נבהל. ועכשיו הוא עומד להתחתן, והכלה כבר אמרה לו כן, שמשכמיה אליו להינשא, ופתאום קיבל פיק ברכיים, ואינו יודע מה יום מיומיים. והיצר אותו מבלבל, שאולי השדכן הוא נוכל. וכעת הוא מתחיל לפקפק, עם מי באמת הוא עוסק, שהשדכן אינו מספק. ואינו נרדם בלילות, ומחשבות בראשו מתגלגלות, ומועד החתונה מתקרב, והיצר את לבו מעררב, אך הוא מרגיש עמוק בלב, שאת הכלה הוא מחבב. והלך לדבר עם חבר, לשוח מה בלבו הוא עובר. ואמר לו החבר נעורים, שהיצר עליו מערים, ומכניס אותו לספקות, לגרום לפרוד לבבות. ובכדי ליישב את דעתו, ושלא ידחה את חתונתו, שאל מיד את החתן, אם יש כתב של הכלה כאן. וכאשר ענה לו שיש, איתו החבר התעקש, לקחת את הכתב לגרפולוג, שהוא לא סתם חכמולוג, אדם ירא שמים, שהיה אצלו כבר פעמיים, ועזר לו מאוד בחיים, ואת דבריו כדאי להפנים.

ושואל החתן הצדיק, שעליו דבר זה מעיק, האם דבר זה מותר, לשמוע חוות דעת מאדם זר. ועניתי שלמסור כתב יד של אחר, אסור בדבר למהר. שאם עושה כן ללא הסכמתו, אסור לספר את גנותו. אבל אם עושה כן לתועלת, ליישב את דעתו המבלבלת, באופן זה הדבר מותר, ולהרבה אנשים זה עזר. אף מבלי לומר לחבר, שאת כתב ידו הוא מוסר. אולם אסור לספר לאחרים, אלא אם יש בזה תועלת לרבים (חוט שני פרק ד' ס"ק ה') נזכה שיתרו לנו ספקותינו, ומהרה יתגלה משיח צדקנו. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק בצד (כדקה וחצי) מדי יום
ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-069
שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. כמו כן ניתן לקבל חומר (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון
בטל: 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרב ג' ירון מרכזי זכאי שליט"א

מהו איסור גזל

חוב בגזל (בבא בתרא דף קפה)

כסוגיתנו מבואר שישנם שלוש עבירות שאנשים נכשלים בהם מחמת פיתוי ביצר הרע והגמרא מקטלגת אותם רוב בגזל, מיעוט בעריות, והכל בלשון הרע, ושואלת הגמרא וכי כל האנשים חוטאים בדיבורים שיש בהם לשון הרע ומתרצת הגמרא שאין הכוונה בלשון הרע גמור אלא באבק לשון הרע, והביאור שאדם אומר לחברו דברים על אחרים שיכול להשתמע מהם גנות ודבר רע, ובמסכת ערכין (דף טז) מבואר בגמרא דוגמא לכך כשהוא מספר על משפחה מסוימת שכל הזמן יש בביתם אש ומשמע מכך שכל הזמן הם עסוקים באכילה.

והנה לכאורה צריך באור כמה שאומרת הגמרא שרוב האנשים חוטאים בגזל והרי ברור שרוב העולם מבינים שזהו איסור חמור שנכתב בעשרת הדברות ואף הגויים שמוזים על שבע מצוות בני נח ואיסור גזל הוא אחד מהם, ואם כן מדוע לא שאלה הגמרא וכי רוב האנשים חוטאים בגזל כפי ששאלה על לשון הרע, ואמנם בפירושו רבינו על המרא ביאר שמה שכתוב רוב בגזל אין הכוונה רוב האנשים אלא רוב העוונות בעולם הם קשורים לעוון גזל.

אמנם כשנתבונן נראה שאין כוונת הגמרא שרוב נכשלים גזל מדובר בגזל קלאסי שאדם נכנס לבית חבירו או לחנות ונוטל כסף או חפצים ויוצא מבלי שירגישו בו, על מקרה כזה הגמרא הבינה שרוב רובם של האנשים מבינים שזו מעשה נלוז ובזוי, אלא הכוונה היא לאנשים שתוך כדי עבודתם ומסחרם הם מרשים לעצמם להוסיף במחיר ומתרצים זאת שכן היא דרך המסחר, ואמנם הרשב"ם בפירושו הסוגיא כתב רוב בני האדם חשודים על הגזל כעין גזל, שמורים להיות במשא ומתן לעכב איש מריווח הראוי לו לחבירו, ולצערנו ישנם דוגמאות רבות במהלך חיינו שאנשים מחוסרי ידיעה נכשלים בעוון גזל, ולכן ראוי לכל אדם ללמוד את הלכות הקשורות לגזל וגניבה ואונאה וכו' המובאים בשולחן ערוך חלק חושן משפט, וכתב החזון איש באיגרותיו שכשם שמי שלא לומד הלכות שבת עלול להיכשל בהם כך מי שלא ילמד דיני ממונות הלכות גניבה וגזלה בודאי שיכשל, והמזהיר והזהר ירבה שלומם כנהר שבת שלום!!

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה